

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 36Odi/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122203703
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Smolko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2122203703.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Martinom Smolkom, v právnej veci žalobca: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava IČO: 47 967 692, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava proti žalovanému: A., o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

I. Zrušuje sa oddĺženie žalovaného A., na základe Uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 26OdK/17/2020-12 zo dňa 15.10.2020, ktorým súd zbavil žalovaného všetkých dlhov v rozsahu v akom neboli uspokojené v konkurze.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 9.6.2022 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zrušil oddĺženie žalovaného, na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz Uznesením Okresného súdu Trnava č.k.: 26OdK/17/2020 - 12 zo dňa 15.10.2020. V návrhu uviedol, že sa domáha zrušenia oddĺženia žalovaného z dôvodu, že tento nemal pri oddĺžení poctivý zámer, keď pri podaní návrhu naplnil zákonné predpoklady „nepoctivého zámeru“ podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR (neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu) § 166g ods. 2 písm. f) ZKR (dlžník nebol platobne neschopný), § 166g ods. 2 písm. h) ZKR (mal snahu poškodiť svojho veriteľa) a najmä zo správania žalovaného po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa ust. § 166g ods. 1 ZKR. Pred podaním žaloby o zrušenie oddĺženia zaslal žalovanému výzvu na preukázanie poctivého zámeru, ktorou výzvou žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky, ktorú žalobca eviduje voči žalovanému. Ustanovenie § 166g ods. 2 ZKR uvádza demonštratívny výpočet nepoctivého zámeru a v prípade naplnenia skutkovej podstaty niektorej zákonom stanovenej formy nepoctivého zámeru sa tento prezumuje a preto je na dlžníkovi, aby preukázal svoj poctivý zámer a teda dôvodnosť podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok, uviedol objektívne dôvody, pre ktoré nie je v jeho možnostiach uspokojovať a riešiť svoje dlhy. V zmysle ust. § 166g ods. 1 ZKR dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil. Je zrejmé, že predpokladom poctivého zámeru žalovaného je, okrem iného, aj úprimná snaha žalovaného riešiť, po podaní návrhu, svoj dlh v rámci svojich možností. Z konania žalovaného takáto snaha nevyplýva.

Žalovaný napriek výzve neprejavil nielenže úprimnú snahu riešiť svoje dlhy, ale žiadnu snahu a na výzvu žalobcu nereagoval. Žalovaný po vyhlásení konkurzu nevykonával v prospech žalobcu žiadne úhrady svojho záväzku napriek tomu, že sa u žalovaného nijako sa nezmenili žiadne okolnosti. Žalovaný je naďalej zamestnaný a jeho životné náklady sa nijakým spôsobom nezmenili. Tieto skutočnosti vyplývajú z návrhu na vyhlásenie konkurzu a rovnako zo životopisu žalovaného, ktoré predložil k návrhu. Na základe uvedeného nemožno hovoriť o naplnení skutkovej podstaty poctivého zámeru v zmysle ust. § 166g ods. 1 ZKR.

Žalobca je veriteľom žalovaného na základe S., ktorú žalovaný a právny predchodca žalobcu uzatvorili a z ktorej vyplývajúca pohľadávka bola na základe Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 9.2.2017 uzavretá medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a. s. ako postupníkom. postúpená na žalobcu.

Žalobca nespochybňuje ekonomickú a spoločenskú opodstatnenosť oddĺženia. Oddĺženie je pre určitú skupinu ľudí jedinou možnosťou, ako sa vymaniť z tzv. dlhovej pasce, do ktorej sa dostali či už vlastným pričinením alebo pre okolnosti, ktoré nevedeli ovplyvniť. Oddĺženie však nemožno považovať za spôsob, ktorým sa ktorýkoľvek dlžník môže zbaviť svojich záväzkov voči veriteľovi. Žalobca má za to, že právna úprava oddĺženia nie je určená na ochranu dlžníkov, ktorý sa úmyselne vyhýbajú úhrade svojich záväzkov aj za situácie, keď ich príjem a sociálne a rodinné podmienky splatenie týchto záväzkov umožňujú. Ak sa dlžník rozhodne pre oddĺženie, veriteľ nemá možnosť, ako tento proces zvrátiť. Je preto úlohou súdu

v konaní o zrušenie oddĺženia posúdiť, či dlžník spĺňa podmienky oddĺženia, má poctivý zámer a teda či môže požívať výhody plynúce z oddĺženia.

2. Podľa Čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

3. Podľa § 157 ods. 1 CSP súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

4. Podľa § 180 CSP po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

5. Súd v predmetnej veci, po splnení zákonných podmienok, konal v zmysle § 180 CSP pojednávanie dňa 24.2.2023 v neprítomnosti žalovaného, keď predvolanie na pojednávanie v tento deň mu bolo cestou pošty dňa 20.1.2023 riadne osobne doručené (č.l. 64 spisu). Žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' na súdnom pojednávaní mailom bezprostredne pred pojednávaním z dôvodu choroby dcéry a zároveň požiadal o nový termín pojednávania. Súd má za to, že žalovaný neuviedol (a najmä nepreukázal) taký dôvod, pre ktorý by bolo možné ospravedlniť jeho neprítomnosť a ani taký dôležitý dôvod, pre ktorý by mal súd pojednávanie odročiť. V prvom rade žalovaný nepreukázal žiadnym spôsobom chorobu dcéry, ďalej nepreukázal, že ide o tak vážne zdravotné problémy, ktoré si vyžadujú jeho osobnú prítomnosť a starostlivosť o dcéru, nepreukázal, že dcéra je odkázaná výlučne iba na jeho osobnú starostlivosť, ktorú by jej nemohol poskytnúť aj iný rodinný príslušník (matka, súrodenec, starý rodičia a pod.) atď.. Žalovaným uvádzaný dôvod tak vyznieva značne nedôveryhodne a účelovo v snahe len a len oddialiť skončenie sporu a to najmä na doterajšiu pasivitu žalovaného a žiadnu právnu obranu. Žalovaný mal dostatok času predložiť alebo označiť všetky dôkazy, ktoré by pokladal za nevyhnutné na preukázanie prípadných svojich tvrdení v konaní. Žalovaný mal možnosť sa vyjadriť k žalobe písomne tak ako bol súdom aj vyzvaný (č.l. 52) a mal možnosť sa vyjadriť aj na dvoch pojednávaniach. Túto možnosť nevyužil. V zmysle čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Procesným postupom súdu nebol žalovaný obmedzený na žiadnych svojich procesných právach.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to predovšetkým s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 26OdK/17/2020, žiadosťou žalobcu ako i s celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

7. Z pripojeného súpisu tunajšieho súdu sp. zn. 26OdK/17/2020 súd zistil, že uznesením č.k. 26OdK/17/2020 - 12 zo dňa 15.10.2020 súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: Ľudovít Solík a ustanovil správcu JUDr. Erik Bilský. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 209/2020 dňa 29.10.2020, t.j. účinky vyhlásenia konkurzu nastali dňa 30.10.2020. Prílohou návrhu je životopis dlžníka, v ktorom žalovaný okrem iného uviedol priebeh zamestnaní, svoje vzdelanie, dobrý zdravotný stav, manželku, deti, ďalej zoznam 13-tich veriteľov, zoznam majetku.

8. Zo žiadosti o preukázanie poctivého zámeru zo dňa 25.5.2022 (č.l. 35 spisu) súd zistil, že žalobca adresoval žalovanému písomnú žiadosť o preukázanie poctivého zámeru pri oddlžení, ktorý môže preukázať plnením a to aj čiastočným v medziach svojich možností a schopností resp. aktívnou komunikáciou s veriteľom, čím preukáže snahu o riešenie svojho dlhu a tým aj poctivosť zámeru oddlžiť sa. V závere bol žalovaný poučený, že v prípade preukázania nepoctivého zámeru sa môže žalobca domáhať na súde zrušenia oddlženia.

9. Podľa § 166f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o Zákone o konkurze a reštrukturalizácii (ZKR) veriteľ, ktorý bol dotknutý oddlžením, má právo domáhať sa zrušenia oddlženia návrhom na zrušenie oddlženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddlžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddlžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

10. Podľa § 166f ods. 2 cit. zákona právoplatné rozhodnutie o zrušení oddlženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddlženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddlženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú.

11. Podľa § 166g ods. 1 cit. zákona dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

12. Podľa § 166g ods. 2 cit. zákona dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak

- a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrné hodnoty sa neprihliada,
- b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na drobných veriteľov sa neprihliada,
- c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
- d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
- e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,
- g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,
- i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
- j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,

k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci,

l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

13. Podľa § 166g ods. 3 cit. zákona súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

14. Podľa § 166g ods. 4 cit. zákona súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydlie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

15. Podľa § 166g ods. 5 cit. zákona poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

16. Podľa č.l. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

17. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

18. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

19. Podľa § 217 ods. 1, prvá veta CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

20. Navrhovanie dôkazov má priamu súvislosť s povinnosťou tvrdenia. Dôkaznú povinnosť môže účastník v konaní plniť od jeho samotného začiatku, pričom povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia účastníka s tým, že nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou hrozbu takého rozhodnutia súdu, ktoré vychádza so skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo dostatočne nesplnil svoju dôkaznú povinnosť. Dôkazným bremenom pritom rozumieme zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V prípade dôkaznej núdze sa neúspech pričíta tomu účastníkovi, na ktorom podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

21. Účelom inštitútu oddĺženia v žiadnom prípade nie je, ani nemôže byť, nedôvodná ochrana dlžníka pred jeho veriteľmi. Zákonodarcia dlžníkovi týmto inštitútom neposkytuje možnosť zbaviť sa dlhov na úkor veriteľov. Naopak, účelom oddĺženia je dosiahnutie maximálnej novej ochrany práv dlžníka na „slušný život“ a práva veriteľov na úhradu ich pohľadávok za situácie, keď dlžník pre mimoriadne nepriaznivú životnú a finančnú situáciu nie je schopný splácať svoje dlhy (spravidla voči viacerým) veriteľom a táto situácia má priamy a negatívny dopad na jeho osobný život, prípadne život jeho rodiny, ako aj na zabezpečovanie základných životných potrieb pre seba, prípadne svoju rodinu (osoby odkázané na jeho výživu a starostlivosť). Výlučne za týmto účelom zákon dlžníkovi umožňuje odpustenie zvyšku dlhov, ktoré nebude možné uspokojiť z jeho majetku. Dlžníkovi však v ust. § 166g ZKR od počiatku ukladá povinnosť číť si zásadu „pacta sunt servanda“ (dohody/dlhy sa majú plniť), čo znamená povinnosť vynaložiť úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností.

22. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 570/2016, v ktorom uviedol, že „hlavnou úlohou konajúceho súdu je spravodlivo vyvažovať primárny účel oddĺženia (záujem na strane dlžníka - fyzickej osoby) a oddĺženia a záujmy stále neuspokojených veriteľov“.

23. Vo vzťahu k účelu a podstate právnej úpravy oddĺženia ústavný súd v citovanom rozhodnutí uviedol, že „účelom oddĺženia je zbaviť dlžníka, ktorý je fyzickou osobou, jeho dlhov (§ 166 ods. 1

zákona o konkurze a reštrukturalizácii), aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života, aby tieto dlhy negenerovali ďalší jeho úpadok, a aby sa po stránke hospodárskeho zabezpečenia svojej ďalšej existencie mohol opätovne postaviť na vlastné nohy“.

24. Zákonodarca úpravou § 166g ods. 5 ZKR vyjadril dôveru v poctivé, slušné, pravdivé a dobromyseľné konanie dlžníka pri podaní návrhu na konkurz s oddĺžením a zákon v tejto fáze konania vychádza z právnej domnienky jeho poctivého zámeru. Splnenie podmienky poctivého zámeru preto zákon vyhradil až na osobitné konanie o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer.

25. Žalobca sa v konaní domáhal zrušenia oddĺženia nakoľko podľa neho žalovaný ako dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. V zmysle § 166g ods. 1 ZKR dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Žalobca tvrdil a preukazoval, že zo správania žalovaného po podaní návrhu nie je možné usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností a preto nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Žalobca predložil súdu ako listinný dôkaz písomnú žiadosť o preukázanie poctivého zámeru zo dňa 25.5.2022, ktorú adresoval žalovanému. Žalovaný bol zo strany žalobcu oboznámený s tým, že môže preukázať napr. plnením a to aj čiastočným v medziach svojich možností a schopností resp. aktívnou komunikáciou s veriteľom, snahu o riešenie svojho dlhu a tým aj poctivosť zámeru oddĺžiť sa. Zároveň bol žalovaný poučený, že v prípade preukázania nepoctivého zámeru sa môže žalobca domáhať na súde zrušenia oddĺženia. Žalobca v konaní tvrdil, že aj napriek písomnej žiadosti, žalovaný žiadnym spôsobom na ňu nereagoval, nekontaktoval ho ako veriteľa, neprejavil žiadnu snahu ani o čiastočné plnenie apod.. Uvedené tvrdenie žalobcu nebolo v konaní spochybnené a preto ho má súd za preukázané, má za preukázané, že po vyhlásení konkurzu sa žalovaný žiadnym spôsobom nesprával tak, aby bolo možné z tohto správania usudzovať že má záujem riešiť svoj dlh. Uvedené tak preukázateľne spochybňuje poctivý zámer a úprimnú snahu žalovaného uspokojiť veriteľov a riešiť svoj dlh. Súd má za to, že žalovaný sa len snažil využiť dostupnú právnu úpravu. Ak by mal žalovaný (a o to viac so stabilným príjmom ako vyplýva zo životopisu a zamestnania) skutočne poctivý zámer a úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností pokúsil by sa aspoň čiastočne splácať svoje záväzky, prípadne by využil inštitút splátkového kalendára, ktorý ma na vymáhateľnosť pohľadávok rovnaký právny účinok ako konkurz, avšak pri tomto spôsobe oddĺženia dochádza k čiastočnému uspokojeniu veriteľov. Nie je možné sa zbaviť pochybnosti, že žalovaný sa podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu snažil zbaviť len svojej zodpovednosti vyplývajúcej zo zmluvných vzťahov tak, aby nemusel uspokojiť svojich veriteľov a to ani časť ich pohľadávok. Treba zdôrazniť, že oddĺženie nesmie byť považované za spôsob zbavenia sa zodpovednosti za záväzky voči veriteľom. Uvedeným konaním žalovaného dochádza k úmyselnému zneužitiu inštitútu oddĺženia. Takéto zneužitie oddĺženia je zároveň bezprecedentným zásahom do vlastníckeho práva žalobcu, nakoľko zbavuje veriteľa možnosti byť uspokojený zo svojej pohľadávky bez akejkoľvek náhrady; takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu. Rozhodnutie o povolení oddĺženia je dôvodom na bezodkladné rozhodnutie o zastavení exekúcie. Následkom zastavenia exekúcie je odblokovanie, napr. mzdy dlžníka, ktorou môže dlžník znova v plnom rozsahu disponovať. Je zrejmé, že predpokladom poctivého zámeru žalovaného by bolo, okrem iného, aj úprimná snaha žalovaného riešiť, po podaní návrhu, svoj dlh v rámci svojich možností. Z konania žalovaného takáto snaha vôbec nevyplýva. Oddĺžením nedochádza k zániku záväzkov veriteľa. Rozhodnutím súdu o oddĺžení dlžníka sa pohľadávky veriteľov menia na tzv. naturálne obligácie. Zákon predpokladá uspokojovanie veriteľov aj po podaní návrhu na konkurz, po vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka ako aj po zrušení konkurzu. Prijatie takéhoto plnenia nie je plnením bez právneho dôvodu. Rovnako len orgánu verejnej moci je uložená povinnosť hľadiť na žalovaného vo vzťahu k pohľadávke, ktorá sa stala nevymáhateľnou, ako by na ňu hľadel, keby rozhodol o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky. Právna úprava oddĺženia nie je určená na ochranu dlžníkov, ktorí sa úmyselne vyhýbajú úhrade svojich záväzkov aj za situácie, keď ich príjem a sociálne a rodinné podmienky splatenie týchto záväzkov umožňujú (opak žalovaný v konaní nepreukázal). Ak sa dlžník rozhodne pre oddĺženie, veriteľ nemá možnosť, ako tento proces zvrátiť. Je preto úlohou súdu v konaní o zrušení oddĺženia posúdiť, či dlžník spĺňa podmienky oddĺženia, má poctivý zámer a teda či môže požívať výhody plynúce z oddĺženia.

26. Zo strany žalobcu dostatočne preukázaného správania žalovaného po podaní návrhu je zrejmé a je tiež preukázané, že žalovaný nevynaložil žiadnu (a nie ešte úprimnú) snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Tým je potom bezpochyby preukázaný nepoctivý zámer žalovaného v zmysle § 166g ods. 1 ZKR. Ak chcel byť žalovaný v konaní úspešný, mal pred súdom vyvrátiť tvrdenia

žalobcu a preukázať, že pri oddĺžení mal poctivý zámer, mal preukázať také svoje správanie po podaní návrhu, z ktorého by bolo možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Žalovaný bol v konaní pasívny, neuviedol žiadne svoje tvrdenia, ktoré by rozporovali tvrdenia žalobcu a tieto svoje prípadné tvrdenia žalovaný ani nepodložil prípadnými dôkazmi. Dôkazné bremeno o tých skutočnostiach, ktorými by chcel žalovaný preukázať svoj poctivý zámer pri oddĺžení je jednoznačne len a len na žalovanom. Výlučne žalovaného v tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno, ktoré v konaní neunesol a nevyvrátil tvrdenia žalobcu. Žalovaný si nespĺnil ani povinnosť tvrdenia (čl. 8 CSP) ani dôkaznú povinnosť (§ 153 CSP). Z dikcie § 166g ods. 1 ZKR vyplýva, že pokiaľ dlžník po podaní návrhu vynaloží úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, má vždy poctivý zámer. Preto pokiaľ žalovaný v konaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by svedčili o jeho úprimnej snahe svoj dlh riešiť, platí, že žalovaný poctivý zámer pri využití inštitútu oddĺženia nemal.

27. Na základe vyššie uvedené súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, žalobca v konaní preukázal, že žalovaný ako dlžník nemal pri oddĺžení v zmysle § 166g ods. 1 ZKR poctivý zámer, nakoľko z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností a preto súd rozhodol tak, že v zmysle § 166f ZKR zrušil oddĺženie žalovaného na základe uznesenia tunajšieho súdu č. k. 26OdK/17/2020 - 12 zo dňa 15.10.2020.

28. Záverom je nutné dodať, že nakoľko súd dospel k záveru o naplnení dôvodu zrušenia oddĺženia v zmysle § 166g ods. 1 ZKR, čo je pre rozhodnutie postačujúce, tak už neskúmal ďalšie podľa žalobcu naplnené dôvody zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer ako sú zadefinované v § 166g. ods. 2 písm. c), f), h) ZKR, nakoľko by to bolo nadbytočné.

29. Podľa § 166f ods. 4 ZKR zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremičia skôr ako uplynie desať rokov od zrušenia oddĺženia.

30. Podľa § 166f ods. 5 ZKR právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je rozhodnutím o vylúčení podľa § 13a Obchodného zákonníka

31. Podľa § 13a ods. 1 Obchodného zákonníka rozhodnutím súdu alebo rozhodnutím iného orgánu, ktoré je preskúmateľné súdom, ak tak ustanoví osobitný predpis, môže byť určené, že po dobu uvedenú v rozhodnutí, alebo na základe rozhodnutia súdu po dobu troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia (ďalej len „rozhodnutie o vylúčení“), fyzická osoba nesmie vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu alebo člena dozorného orgánu v obchodnej spoločnosti alebo družstve (ďalej len „vylúčený zástupca“). To platí rovnako aj pre pôsobenie ako vedúci organizačnej zložky podniku, vedúci podniku zahraničnej osoby, vedúci organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokurista.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu a uložil žalovanému povinnosť ich žalobcovi zaplatiť s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd až po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 355, § 362 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 365 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 zák. č. 233/1995 Z.z.). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods.1 zák. č. 233/1995 Z.z.), kauzálnie príslušným je Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 zákona č. 233/1995 Z.z.).“